

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่และโลหการ
พ.ศ. 2550

โดยที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โดยการกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุน การประกอบกิจการเหมืองแร่ โลหการ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม ตอบสนองต่อความต้องการใช้อย่างยั่งยืน รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของประชาชน โดยอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่ง เป็นการให้การสนับสนุนและบริการทางวิชาการแก่ผู้ประกอบการ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการกิจดังกล่าวบรรลุผลด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม ประหยัด และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ทั้งในระดับรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่และโลหการ พ.ศ. 2550”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“กรม” หมายความว่า กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ผู้ขอรับความช่วยเหลือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 6 ซึ่งได้ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือจากกรม

หมวด 1

หลักเกณฑ์การขอและการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ

ข้อ 5 ผู้มีคุณสมบัติตามข้อ 6 สามารถขอรับความช่วยเหลือตามระเบียบนี้ได้ โดยยื่นคำขอรับความช่วยเหลือตามแบบที่กรมกำหนดท้ายระเบียบนี้ ต่อกรม หรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และให้เจ้าหน้าที่ที่กรมมอบหมายตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับความช่วยเหลือให้ถูกต้อง ก่อนรับคำขอไว้ดำเนินการ

ในกรณีการขอรับความช่วยเหลือที่ยื่นที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ได้ตรวจสอบและรับคำขอไว้แล้ว ให้ส่งคำขอรับความช่วยเหลือพร้อมทั้งความเห็นไปยังสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัดนั้น หรือกรม เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ 6 ผู้ที่ขอรับความช่วยเหลือต้องมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

6.1 เป็นผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ

6.2 เป็นผู้ถือประทานบัตรชั่วคราวหรือผู้ถือประทานบัตร หรือเป็นผู้รับช่วงการทำเหมือง

6.3 เป็นผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือเป็นผู้ที่ได้ครอบครองแร่โดยชอบด้วยกฎหมาย

6.4 เป็นส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยเกี่ยวกับแร่ หรือที่ใช้แร่เป็นวัตถุดิบในการผลิต หรืองานอื่นๆที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม

6.5 เป็นผู้ประสงค์จะลงทุน ผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่อธิบดีเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือ เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติการกิจของกรม หรือประโยชน์สาธารณะ

ข้อ 7 การให้ความช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ได้แก่ การที่กรมได้ส่งเจ้าหน้าที่และอนุญาตให้ใช้เครื่องมือเครื่องจักรของทางราชการ ไปให้ความช่วยเหลือผู้ขอรับความช่วยเหลือ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีใช้งานตามที่กำหนดไว้ในแผนงานประจำ และตั้งงบประมาณรองรับไว้ หรืองานซึ่งได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย หรือระเบียบอื่นๆ ต่อผู้รับบริการไว้แล้ว ดังนี้

7.1 การดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหา ในการสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม การตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบกิจการเหมืองแร่ โลหกรรม และงานอื่นๆที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม

7.2 การสาธิต ในการสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม ในเบื้องต้นจนสำเร็จเป็นผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง การตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบกิจการเหมืองแร่ และโลหกรรม

7.3 เครื่องมือและเครื่องจักร ในกรณีที่เห็นว่าไม่เป็นการคุ้มค่าที่ผู้ประกอบการจะซื้อเครื่องมือหรือเครื่องจักรดังกล่าวมาใช้เพื่อกิจการ การสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรมโดยเฉพาะกิจ และเป็นการชั่วคราว

7.4 การปรับปรุงแก้ไขการประกอบการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในการทำเหมือง ภายใต้เงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือตามข้อ 10

7.5 ด้านอื่นๆหรือวิธีอย่างอื่นที่อธิบดีเห็นชอบ

ข้อ 8 กรม จะพิจารณาอนุมัติให้ความช่วยเหลือตามข้อ 7 ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

8.1 กรมจะให้ความช่วยเหลือ เฉพาะกรณีที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือที่ไม่อาจดำเนินกิจกรรมที่ขอรับความช่วยเหลือได้ด้วยตนเองหรือไม่สามารถว่าจ้างเอกชนรายใดให้มาดำเนินการได้

8.2 กรณีมีผู้ขอรับความช่วยเหลือหลายราย ให้กรมพิจารณาช่วยเหลือผู้ขอรับความช่วยเหลือที่มีเหตุดังต่อไปนี้ก่อน เรียงตามลำดับ

- 1) ผู้ขอรับความช่วยเหลือที่ต้องการความช่วยเหลือรีบด่วน มิฉะนั้น จะเกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะอย่างร้ายแรง
- 2) ผู้ขอรับความช่วยเหลือที่หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ จะได้รับความสูญเสียโดยมิอาจเยียวยาได้ เว้นแต่ความเสียหายนั้นจะเกิดจากการละเลย เพิกเฉย หรือจงใจให้เกิดเหตุดังกล่าว เพื่อขอรับความช่วยเหลือจากกรม
- 3) ผู้ขอรับความช่วยเหลือที่หากได้รับการช่วยเหลือ จะก่อประโยชน์ให้แก่สาธารณะมากกว่า

8.3 กรณีที่ไม่อาจวินิจฉัยเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ขอรับความช่วยเหลือรายใดก่อน โดยใช้เกณฑ์ตามข้อ 8.2 ได้ กรมจะพิจารณาถึงลักษณะพื้นที่ของผู้ขอรับความช่วยเหลือประกอบการพิจารณา โดยให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือในพื้นที่ต่อไปนี้ ได้รับความช่วยเหลือก่อนเรียงตามลำดับ

- 1) เป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้ชุมชนที่จะต้องมีการป้องกันและรักษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด
- 2) เป็นพื้นที่ที่เคยมีการร้องเรียนหรือกำลังถูกร้องเรียนจากราษฎร
- 3) เป็นพื้นที่ที่ทางราชการมีคำสั่งให้ปรับปรุง หรือฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของสภาพพื้นที่ และผู้ประกอบการไม่สามารถว่าจ้างเอกชนให้เข้ามาดำเนินการได้ โดยต้องชี้แจงเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรให้กรมพิจารณา

4) เป็นพื้นที่ ที่มีประทุนบัตรมากกว่า 2 ราย บริเวณพื้นที่เดียวกันภายในรัศมี 2 กิโลเมตร และจำเป็นต้องใช้วิธีการแก้ไขปัญหาย่างเดียวกันหรือสอดคล้องกัน

5) พื้นที่เหมืองแร่อื่น ๆ

8.4 กรณี ผู้ขอรับความช่วยเหลือมีเหตุ ตามข้อ 8.1 - 8.3 เท่าเทียมกัน กรมจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือตามลำดับก่อนหลัง การพิจารณาลำดับการยื่นคำขอให้ถือวันซึ่งมีการลงรับคำขอตามระเบียบสารบรรณของหน่วยงานที่รับคำขอตามข้อ 5 ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ขอรับความช่วยเหลือที่เป็นหน่วยราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ให้ได้รับความช่วยเหลือก่อนภาคเอกชน ตามลำดับ

ข้อ 9 เมื่อกรม หรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับหนังสือขอความช่วยเหลือของผู้ขอรับความช่วยเหลือรายใดแล้ว ให้แจ้งหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในการให้ความช่วยเหลือประเภทนั้น ประเมินระยะเวลาและค่าใช้จ่ายสำหรับการให้ความช่วยเหลือแล้วแจ้งผลการประเมินการให้ความช่วยเหลือให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือทราบ กรณีมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ต้องออกไปศึกษาวางแผนการดำเนินงานและประเมินค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือให้เป็นหน้าที่ผู้ขอรับความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี

เมื่อกรมอนุมัติการให้ความช่วยเหลือแล้ว ผู้ขอรับความช่วยเหลือต้องดำเนินการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือ อย่างใดอย่างหนึ่งภายใน 15 วัน นับแต่วันได้รับอนุมัติดังนี้

9.1 ส่งมอบเงินทรองค่าใช้จ่ายบางส่วนตามที่กรมกำหนดเพื่อการเริ่มงาน และนำหนังสือค้ำประกันของธนาคารเพื่อค้ำประกันค่าใช้จ่าย ตามข้อ 21 ซึ่งผู้ขอรับความช่วยเหลือจะต้องจ่ายตามใบแจ้งค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือ

9.2 ส่งมอบเงินทรองจ่ายทั้งจำนวนตามที่คำนวณได้สำหรับการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด ตามข้อ 21

ให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือ นำส่งหลักประกันความรับผิดชอบในค่าสินไหมทดแทนจากการละเมิดตามข้อ 20.1 หรือ 20.2 พร้อมกับการดำเนินการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในขั้นตอนนี้ด้วย

สำหรับวิธีการเบิกค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามรูปแบบและระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม โดยให้คำนึงถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ข้อ 10 กรมจะไม่พิจารณาให้ความช่วยเหลือ ในกรณีที่เป็นการขอรับความช่วยเหลือที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือจะต้องดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่สั่งการ ในการปรับปรุงแก้ไขมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือทำการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในการทำเหมือง ให้เสร็จสิ้นและถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในการอนุญาตประทานบัตร หรืออาชญาบัตร เว้นแต่ ผู้ขอรับความช่วยเหลือชี้แจงเหตุผลความจำเป็นว่าไม่สามารถดำเนินการเองได้ หรือว่าจ้างเอกชนให้มาดำเนินการได้

ในกรณีที่กรมมีข้อจำกัดในการให้ความช่วยเหลือ หรือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามคำขอได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม กรมจะแจ้งให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ผู้ขอรับความช่วยเหลือไม่สามารถอ้างเหตุที่กรมไม่อนุมัติให้ความช่วยเหลือ เป็นเหตุในการไม่กระทำหรืองดเว้นการกระทำตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการอนุญาตประทานบัตรหรืออาญาบัตร หรือตามคำสั่งที่ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่สั่งการไว้

ข้อ 11 อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุมัติการให้ความช่วยเหลือ และมีอำนาจอนุมัติงดเว้นค่าเสื่อมราคาสําหรับเครื่องมือและเครื่องจักรที่ใช้ในการให้ความช่วยเหลือแก่ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และยานพาหนะที่จำเป็นต้องใช้ในการให้ความช่วยเหลือเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ ให้คิดตาม บัญชีแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 12 การขอรับความช่วยเหลือในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือทำการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในการทำเหมือง ที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือจะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในการอนุญาตประทานบัตรหรืออาญาบัตร หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่สั่งการ ตามข้อ 10 กรมจะให้ความช่วยเหลือเท่าที่ความจำเป็นต้องการให้ความช่วยเหลือนั้นคงอยู่ แต่ไม่เกินระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันเริ่มให้ความช่วยเหลือ

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง การกำหนดระยะเวลาสำหรับการให้ความช่วยเหลือในแต่ละครั้ง ให้เป็นไปตามความจำเป็นของลักษณะงาน ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

12.1 การให้ความช่วยเหลือตามปกติ ไม่เกินระยะเวลา 120 วัน นับจากวันที่ได้เริ่มงานครั้งแรก เว้นแต่กรณีที่หน่วยงานที่รับผิดชอบได้ประเมินระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือตามข้อ 9 แล้วเห็นว่า การให้ความช่วยเหลือจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาเกินกว่า 120 วัน ให้หน่วยงานที่ประเมินแจ้งผู้ขอรับความช่วยเหลือให้ยื่นเป็นโครงการประกอบคำขอความช่วยเหลือ โดยระบุระยะเวลาให้ความช่วยเหลือให้ชัดเจน อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุมัติการให้ความช่วยเหลือกรณีกำหนดระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือเกินกว่า 120 วันได้ตามควรแก่กรณี

12.2 ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการให้ความช่วยเหลือจำต้องขยายเวลาตามข้อ 12.1 ให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือยื่นคำร้องพร้อมระบุเหตุแห่งความจำเป็นเพื่อขอขยายเวลาให้การช่วยเหลือต่ออธิบดีหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตก่อนครบกำหนดระยะเวลาให้ความช่วยเหลือไม่น้อยกว่า 20 วัน อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจอนุมัติขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือได้ไม่เกิน 60 วัน ทั้งนี้ไม่เกิน 2 ครั้ง

หมวด 2

เงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือ

ข้อ 13 ภายใต้บังคับของข้อ 11 การที่กรมจะให้ความช่วยเหลือตามระเบียบนี้ผู้ขอรับความช่วยเหลือจะต้องตกลงยอมรับเงื่อนไขตามหมวดนี้ทั้งหมด

ข้อ 14 การควบคุมและการดำเนินงาน ตลอดจนการซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ของกรม จะต้องเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น เว้นแต่กรมจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ 15 ในกรณีมีความจำเป็นต้องจ้างคนงาน และจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์เพิ่มเติม ผู้ขอรับความช่วยเหลือมีหน้าที่ต้องจัดหาให้ และต้องจัดให้คนงาน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ดังกล่าวอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่กรม

ข้อ 16 ผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือโดยการนำแร่มาแต่งหรือประกอบโลหกรรม ณ สถานที่แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมของกรมหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่เขตให้แนบเอกสารประกอบคำขอรับความช่วยเหลือตามข้อ 5 ดังนี้

16.1 หลักฐานการได้แร่มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

16.2 หนังสือสละกรรมสิทธิ์ในแร่ที่ขอรับความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

เมื่อการให้ความช่วยเหลือในการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ ให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือชำระค่าภาคหลวงแร่ และขอรับใบอนุญาตขนแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมประจำท้องที่ เพื่อขนแร่ที่แต่งหรือประกอบโลหกรรมได้ตลอดจนมูลแร่ออกจากสถานที่แต่งแร่หรือสถานที่ประกอบโลหกรรมของกรมภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

กรณีที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือไม่ดำเนินการขนแร่ที่แต่งหรือประกอบโลหกรรมจากสถานที่แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมของกรมภายในระยะตามวรรคสอง และกรมได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ดำเนินการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังที่อยู่ของผู้ขอรับความช่วยเหลือให้ไว้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510 หรือที่อยู่ที่ให้ไว้กับทางราชการสำหรับการติดต่อในการรับความช่วยเหลือ หากผู้ขอรับความช่วยเหลือไม่ดำเนินการใด ๆ ภายใน 15 วัน นับแต่ได้รับหนังสือ ให้กรมมีอำนาจนำแรดังกล่าวไปใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้า วิจัย หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดของทางราชการ ได้ตามสมควร

ข้อ 17 ในการให้ความช่วยเหลือใด ๆ ของกรม หากต้องเกี่ยวข้องกับสิทธิบนผิวดิน ผู้ขอรับความช่วยเหลือจะต้องทำความตกลงและได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธิให้เข้าทำการได้เป็นลายลักษณ์อักษร ยื่นเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณา

ข้อ 18 ผู้ขอรับความช่วยเหลือจะต้องอำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือแก้ไข ปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานของผู้เจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่ เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

ข้อ 19 ผู้ขอรับความช่วยเหลือมีหน้าที่จะต้องออกค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานด้านการ ให้ความช่วยเหลือตามความในหมวด 3 ข้อ 21 ทั้งหมด

ข้อ 20 กรณีมีการกระทำละเมิดเป็นเหตุให้เกิดความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เจ้าหน้าที่กรมหรือเกิดขึ้นจากผู้ขอรับความช่วยเหลือ ในขณะที่ให้ความช่วยเหลือ หรือมีการกระทำละเมิดระหว่างการเดินทางจากสถานที่ตั้งของกรมจนถึง สถานที่ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือ และที่เกิดระหว่างการเดินทางกลับจากสถานที่ให้ความช่วยเหลือ จนถึงที่ตั้งของกรม ผู้ขอรับความช่วยเหลือตกลงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกดังกล่าว ทั้งหมด โดยไม่ใช้สิทธิเรียกร้องในค่าเสียหายที่ชดใช้แก่บุคคลภายนอกไปแล้วจากกรมหรือเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือ เว้นแต่เป็นการละเมิดที่เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่าง ร้ายแรงของผู้เจ้าหน้าที่ของกรมที่ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือ

การกระทำละเมิดตามวรรคหนึ่งหากเกิดจากการที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือหรือผู้แทน แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงจนเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของกรมกระทำละเมิด ผู้ขอรับ ความช่วยเหลือตกลงเป็นผู้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกทั้งหมดโดยไม่ใช้สิทธิเรียกร้อง ในค่าเสียหายที่ชดใช้แก่บุคคลภายนอกไปแล้วจากกรมหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือ

เพื่อเป็นการรับประกัน ความรับผิดชอบหากเกิดความเสียหายเพราะการละเมิดตาม วรรคหนึ่ง ผู้ขอรับความช่วยเหลือต้องจัดให้มีหลักประกันแก่กรมโดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

20.1 ทำประกันภัยความรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อบุคคลภายนอกกับ บริษัทประกันภัยที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ในวงเงินประกันไม่น้อยกว่า 200,000 บาท โดยต้องส่ง กรมธรรม์ประกันภัยมอบให้กรมไว้เป็นหลักฐาน

20.2 มอบเงินให้กรมไว้เพื่อเป็นประกันความเสียหาย ไม่น้อยกว่า 50,000 บาท โดยทำหนังสือยินยอมตามแบบที่กรมกำหนดท้ายระเบียบนี้ ให้กรมมีอำนาจจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ ผู้เสียหายจากการกระทำละเมิดของผู้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจาก ผู้ขอ รับความช่วยเหลือ แต่ทั้งนี้กรมต้องแจ้งให้ผู้ขอรับความช่วยเหลือทราบภายใน 7 วันนับแต่วัน จ่ายเงิน

ในกรณีที่ ผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดตามวรรคหนึ่ง ได้รับการชดใช้ค่า สินไหมทดแทนตาม 20.1 หรือ 20.2 แล้ว ไม่เพียงพอกับความเสียหาย ผู้ขอรับความช่วยเหลือต้อง ยินยอมชำระค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายที่เหลือทั้งหมดแก่ผู้เสียหาย หรือแก่กรมในกรณีที่กรมได้ ดำเนินการชดใช้แก่ผู้เสียหายไปแล้ว

หากผู้ขอรับความช่วยเหลือไม่ยินยอมดำเนินการตามข้อ 20.1 หรือ 20.2 ภายในกำหนด 15 วันนับแต่วันได้รับอนุมัติการให้ความช่วยเหลือ กรมมีสิทธิที่จะยกเลิกการอนุมัติให้ความช่วยเหลือ โดยผู้รับความช่วยเหลือจะไม่เรียกร้องค่าเสียหายใดๆ จากกรมทั้งสิ้น

หมวด 3

ค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือ

ข้อ 21 ผู้ขอรับความช่วยเหลือต้องออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อให้การช่วยเหลือตามหลักการตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/38772 ลงวันที่ 14 กันยายน 2537 ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย ดังนี้

21.1 ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าเบี้ยเลี้ยงตามอัตราที่ทางราชการกำหนด สำหรับเจ้าหน้าที่กรมที่ไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือนั้นทั้งหมด

21.2 ค่าใช้จ่ายในการขนย้ายเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ทั้งขาไปและขากลับ ในกรณีที่กรมขนย้ายเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์เอง ผู้ขอรับความช่วยเหลือต้องออกค่าใช้จ่ายในการขนย้ายทั้งสิ้นนั้นให้แก่กรม

21.3 ค่าวัสดุสิ่งของที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น อะไหล่ เครื่องจักร อุปกรณ์การเจาะวัดตะกอน วัสดุวิทยาศาสตร์ และวัสดุสำนักงาน เป็นต้น

21.4 ค่าบำรุงรักษาและค่าซ่อมแซมเครื่องจักรกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหาย เนื่องจากการให้ความช่วยเหลือนั้น ให้คืนสู่สภาพเดิม

21.5 ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ ตามบัญชีแบบท้ายระเบียบนี้

21.6 ค่ากระแสไฟฟ้า และค่าน้ำประปา ในกรณีเป็นการให้ความช่วยเหลือทางด้านการแต่งแร่หรือประกอบ โลหกรรม ในกรณีที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือนำแร่มาแต่งหรือประกอบโลหะกรรมยังสถานที่แต่งแร่หรือสถานที่ประกอบโลหะกรรมของกรมหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ตามข้อ 16

21.7 ค่าจ้างคนงาน หรือค่าเช่าเครื่องมือเครื่องจักรที่จำเป็นเพิ่มเติมต้องใช้ในการให้ความช่วยเหลือจากเอกชน

21.8 ค่าความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดเป็นเหตุให้เกิดความรับผิดชอบทางแพ่งต่อบุคคลภายนอก

นอกจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ขอรับความช่วยเหลือยังต้องออกค่าใช้จ่ายตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวถ้ามี ดังนี้

- 1) ค่าวิเคราะห์ตัวอย่างแร่ทางเคมี และตรวจสอบตัวอย่างแร่ทางฟิสิกส์

2) ค่าตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต้องส่งให้หน่วยงานอื่น หรือห้องปฏิบัติการของเอกชนเป็นผู้ทำการวิเคราะห์ จะเก็บตามอัตราหรือใบแจ้งราคาค่าวิเคราะห์ ตัวอย่างที่หน่วยงานอื่นหรือบริษัทเอกชนที่กรมส่งวิเคราะห์

ข้อ 22 ค่าใช้จ่ายตามข้อ 21 จะคิดตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการ ยกเว้นค่าใช้จ่ายตามข้อ 21.5 จะคิดค่าเสื่อมราคาจากชั่วโมงที่ปฏิบัติงาน หรือจำนวนครั้งที่ปฏิบัติงาน หากการทำงานวันใดต้องหยุดลงอันเป็นผลมาจากกรม เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ชำรุด หรือเจ้าหน้าที่ที่คุมเครื่องจักรเครื่องมือเหล่านั้นป่วย หรือการทำงานที่ต้องหยุดลงเพราะเหตุจากภัยธรรมชาติและเหตุสุดวิสัย กรมจะไม่คิดค่าเสื่อมราคาในวันนั้น แต่ถ้าหากไม่มีการทำงานในวันใดอันเป็นผลมาจากฝ่ายผู้ขอ ได้รับความช่วยเหลือ เช่น จัดหาอุปกรณ์หรือขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงให้ไม่ทัน หรือไม่มีการทำเหมือง หรือการไม่ บด ย่อยหิน ทำให้ไม่สามารถเก็บหรือตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ หรือไม่สามารถจัดเตรียมสภาพพื้นที่เพื่อการติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์การตรวจวัด กรมจะคิดค่าเสื่อมราคาในอัตราวันละ 4 ชั่วโมง และค่าใช้จ่ายตามข้อ 21.8 จะคิดเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น

ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

(นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่